

במדינה

תרגומה הגרמנית של הצהרתו בשבועה של קסטנר בנירנברג שניתנה „לא רק שמי, כי אם גם בשם הסוכנות היהודית והקונגרס היהודי העולמי“. (בזמן המלחמה הורשה קסטנר, כראש התנועה הציונית בהונגריה, לחתום בשם הסוכנות).

קרא תמיד בקול רם: „באם יובא קורט בכר לפני בית משפט של בנות הברית או לפני בית-משפט גרמני, הרי הוא, לדעתי, זכאי למידת הערכה המלאה ביותר.“

ברגע הנכון, במטה קסטנר
נר התנגד, הודיע כי במקור האנגלי הופיעה המלה התחשבות, לא הערכה. ואז התערב חיים כהן, הוציא את המקור האנגלי של הצהרה, אותה לא הגיש מעולם לבית-המשפט.

העיר תמיר לעזרו, בקול נמוך: „קורים נסים!“ קולו הנמוך לא היה נמוך מספיק לשופט. בנימין הלוי הפסיק את המשפט, הורה לתמיר לבקש סליחה. תמיר טען כי הצרתו היא טבעית למדי אם אחר חודשים של חיפושי שווא מתגלה המסמך, כאילו ב-מטה קסטנר.

קסטנר לא היה יכול לחזור בו יותר מעד דותו הראשונה, בה נשבע כי מעולם לא הצהיר אותה הצהרה, כל מה שעשה היה אישור עובדות אודות בכר. הוא הודה כי לא קיבל אף פעם יפוי כוח מהסוכנות לח-תום בשמה, אך הרגיש עצמו רשאי לעשות כן.

סיכם תמיר: „אם כן, אפילו לפי קנה המידה שלך, התסכים עמי כי אתה פושע לאומי?“ לחש קסטנר: „זאת היא גרסתך“

להגן, להציל, להלחם. בהמשך הח-קירה הודה יואל (רוח גדולה באה) פלגי, הצנחן שהפך סגן-מנהל אל-על, בסתירות גוססות בין עדותו הקודמת למאמרו בספרו מגן בסתר, בנקודות החשובות ביותר על תפקיד קסטנר במאסר הצנחנים.

ניסה תמיר: „פלגי, הודה פעם באמת ו-הפסיק להגן על קסטנר. אתה הלכת כאידי-אליסט לסכן את חיך, להציל יהודים ולה-לחם בנאצים. ושם, בלחץ המאורעות והדור-כתו הרעה של איש זה (בהצביעו על קסטנר) הוסיעת. ואז התחלת לשתף פעולה עם הנא-צים. וזאת הסיבה מדוע חנה (נסש) ופרץ (גולדשטיין) נשארו שם ואתה וקסטנר חזר-תם.“

סינן הצנחן מבין שנינו: „לא!“ בכך נגמר סיבוב הקטיגוריה. תמיר שעד כה לא הביא עד אחד, יביאם עתה. כשצאו הצופים מן האולם נזכרו בסגן ה-פרקליט אמנון תל, שניהל את ראשית ה-משפט ושהודיע: „אין אני עורך-הדין של קסטנר. אני מייצג את המדינה. אם אשוכנע שקסטנר אינו בסדר, לא אפסק לסגור מש-פט זה ולפתחו מחדש — נגדו.“ עכשיו ישב תל ליד חיים כהן, נהנה משחרורו מן האחריות להתחייבות, ששוב אינה מוטלת על כתפיו, ומן המשפט ש-ייתכן ומוטב היה לו לא הגיע עד הנה.

צבא סרבן כסול

אב בית-הדין הצבאי המחוזי, רביסרן,

קצתו השני של החבל, שקצהו האחד הוא ביטול הסובסידיות: הקפאת תוספת היוקר. אחר שהצעה זו נדחתה עליידי האיגוד המקצועי הגיש אשכול הצעה חדשה: חסי-מת תוספת היוקר — תוספת היוקר הנוספת לא תשולם במומנים כי אם באגרות חוב ממשלתיות ארוכות פרעון, אחר 15 שנים ויותר.

משפט משפט השנה

בשבוע שעבר חגג ד"ר ישראל רודולף קסטנר את יום הולדתו ה-49. הוא היה רגייע. משפטו של מלכיאל גרינולדו שהואשם ב-הוצאת דיבה עליו (העולם הזה 855 ואילך), נפתח אחרי הפסקה של ששה שבועות ו-קסטנר לא היה צריך להופיע בו. הוא מסר את עדותו, ושמו הוסתר לאחרונה על-ידי הזכרת שמו של משה שרת. הוא הרגיש עצמו מחוץ לפרשה.

הוא טעה. עם פתיחת המשפט ביקש הס-ניגור, שמואל תמיר, לחקור את קסטנר מי-חדש. משך ששה השבועות השיג מחוץ לא-רץ את הצהרותיו בשבועה של קסטנר במש-פט ינרנברג, לטובת גנרל הס. ס. קורט בכר.

התעודה היתה חשובה ביותר. למרות ש-שופט המחוז בנימין הלוי ביקש פעמים רבות בעבר כי הקטיגוריה תציג את התעו-דה, לא הוצגה היא מעולם. הקטיגוריה טע-נה כי לא יכלה לאתרה. הפעם קם חיים כהן, הידיע כי התעודה גם בידו.

פרידה בגבול וד-ח פודי. כשגדחה המשפט באמצע אפריל העיד יואל ברנד על שליחתו אל שרת לדיון על הצעות אייכמן למכור מיליון יהודים למורת 10 אלפים מכוניות משא. וכיצד נאסר על-ידי הבר-טים ברכבת בגבול התורכוסורי.

האשמות הסניגוריה כי שרת סייע במס-רת ברנד לבריטים עוררה צהומה ומתיחות: ציפו כי שרת עצמו יופיע בתא העדים. הוא לא הופיע.

במקומו הופיע בפתיחת המשפט, בשבוע שעבר, עדו האחרון של פרקליט המדינה: אהוד אבריאל, לשעבר איש ועדת ההצלה בקיסטא. שליחה את ברנד במסעו לגבול הסיורי ונפרד ממנו דקות מספר לפני שנאסר.

אבריאל נחקר היטב, שתי וערב, באילו תנאים נפרד מברנד. בהודגמות ניסה כוהן גם להציג את הדו-ח הסודי (ראה עיתונות) אותו מסר שרת לפגישת החירום של הסוכ-נות בלונדון שדנה בהצעת אייכמן, כפי ש-נמסרו דרך ברנד.

חיזור, חולני וחרישי. בנקודה זאת החזיר הסניגור תמיר את קסטנר ואת יואל פלגי למשפט, לחקירה נוספת. אמר הוא: „החומר החדש שהגיע לידי יאסטר לתביעה בפעם נוספת להפסיק את המשפט הזה ול-פתח במשפט נגד אנשים אחרים!“ כשהופיע קסטנר בשנייה שוב לא נהג ב-בסתחון עצמי כבראשונה. הוא היה חיזר ו-נראה כאילו קם מחולי ממושך. הוא דיבר בקול נמוך, חרישי.

חקירתו היתה קצרה, מהירה ואכזרית. תמיר הוציא את ההעקקה המאושרת של

הצעה מיוחדת לקוראי העולם הזה

במסגרת תוכנית חדשה של מערכת העולם הזה-לאפשר לקוראיה לרכוש ספרים מובחרים בתשלום מוזה, מציעות עתה

הוצאת

מערכת

העולם הזה

אך ורק לקוראי העולם הזה הנחה של 40%

ברכישת הספר העומד לצאת לאור השבוע

אני, ניו יורק וכל השאר

מאת י. ד. סאלינגר

ספר זה, שפרק אחד מתוכו התפרסם בגליון העולם הזה 867, כונה על ידי המבקר הספרותי של הניו-יורקר כ„צירת הומור האמריקאית הטובה ביותר מאז תום סווייר והאקלברי פי.“

בעוד שמחיר הספר נקבע ל-

הוא יומבר

לקוראי העולם הזה-כמהיר

2.100 ל"י 1.250 ל"י בלבד

הנחה זאת תינתן לכל קורא אשר יאסוף את שלושת תחריה-קניה, שהראשון בהם הופיע בגליון השבוע שעבר והשני מודפס בעמוד זה. קוראים שלא אספו את תו הקנייה הראשון, יכולים להשתמש בתו קנייה המופיע שנית.

ביום ראשון י"ט בסיון תשי"ד (20.6.1954) בשעה 10.30 לפנה"צ

נעלה לקברם של

- בן-עמי יזוביץ (בועז)
- משה רדומיסלכסקי (אורי)
- היים ריבנבך (פתחיה)
- אברהם יהודאי (אלחנן)
- זשעיהו פרחי (יוסף)
- אשר פלדמן (גרדיה)
- אריה לנדוויר (עוזי)
- יוסף יפת (חיי)
- שמואל צוקרמן (אריה)
- דוד עדני (שלמה)
- ארטל צבי (משה)

אנשי „לוחמי חרות ישראל“, שנפלו למען שחרור המולדת מידי שלטון זר ביום י"ט סיון תש"ו בהתקפה על בתי-המלאכה של הרכבת בחיפה.

קרוביהם, הבריהם וידידיהם מוזמנים.

העולים לקברם נפגשים ביום י"ט בסיון תשי"ד (20.6.1954) בשעה 8.30 בבוקר ליד קפה „עטרה“ בתחנת האוטובוסים המרכזית בתל-אביב.

חבריהם לפעולה

דע לנהג

תלמד אצל שטיין רחוב דיזנגוף 131 פנת גורדון טלפון 21963

מניעת ריח הזיעה

מובטחת ע"י שימוש יומיומי ב-שופמים סבון ופודרה לגוף DEODORANT המכילים את החומר החדש והמפליא HEXACHLOROPHENE לטיולק ריח הזיעה תוצרת „עדיף“ בע"מ

ציקוגרפיה רינדזונסקי

רח' הקישון 6 תל-אביב טלפון 66548

גלופות קו-רשת-צבעים

הוא אלוהה את הרחיצה

הודות ל-

נאורה

הבון שלנו

סר זריאני

חג הבכורים תשי"ד